

Grethe Fenger Møller (KF):

I den konservative folketingsgruppe er vi fuldstændig enige om, at det er et fornuftigt forslag, ud fra en vurdering af, at de eksempler, der beskrives i bemærkningerne til lovforslaget, efter vores opfattelse ikke er acceptable. Vi vil derfor gerne medvirke til, at dette lovforslag vedtages.

Erik Larsen (V):

Venstre har megen sympati for det foreliggende lovforslag.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, blev det oprindeligt stillet af Fremskridtspartiet som et ændringsforslag i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 11 i efteråret 1992, og i forbindelse hermed blev der stillet spørgsmål til den daværende industriminister. I svaret skrev ministeren, at forslaget bør indgå i Revisorkommissionens overvejelser i forbindelse med gennemgang af den øvrige revisionslovgivning.

Det er klart, at der er nogle afgrænsnings-spørgsmål, som må indgå i baggrunden for vores stillingtagen, ligesom vi også ønsker at få kendskab til Revisorkommissionens vurdering af det foreliggende forslag. Vi er dog af den opfattelse, at en sådan vurdering ikke nødvendigvis bør afvente en vurdering af hele området, men må kunne foretages selvstændigt.

Generelt ønsker Venstre at medvirke til at sikre, at en revisors uvildighed er til stede. Men der er som sagt en lang række spørgsmål, som vi ønsker at stille i forbindelse med udvalgsbehandlingen for netop at skabe klarhed over de afgrænsningsproblemer, der kan være i forbindelse med forslaget, og vurderingerne heraf vil være afgørende for Venstres endelige indstilling.

Men vi vil gerne medvirke til et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde, og vi er i bund og grund enige i hensigten med lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Lovforslaget er et udtryk for, at den sidste lovændring, som blev foretaget i december 1992, var god, men ikke god nok. Ved den lejlighed blev der som nævnt stillet ændringsforslag, men de blev som bekendt ikke vedtaget.

Når vi skriver i bemærkningerne til forslaget her, at udviklingen siden da har vist, at det er nødvendigt med en skærpende af lovgivningen,

er det for ligesom at legitimere, at vi overhovedet tillader os at fremsætte det. Problemstillingen er jo netop, at det i dag er tilladt at revidere en virksomhed, selv om virksomheden har interesser i revisorfirmaet, når blot interesserne er ubetydelige, som det hedder. Hvad der er ubetydeligt, er jo så op til et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde.

Men jeg synes nok, at tiden har vist, at det ikke er godt nok med en begrænsning for den enkelte virksomheds interesser i revisorfirmaet, idet loven kan omgås, hvis der blot er et tilstrækkelig stort antal forskellige virksomheder, der har interesser i revisorfirmaet, og det endda også, selv om de har en fælles interesse, måske endda den samme ejerkreds. Ejers et revisionsfirma således af mange virksomheder, bliver hver enkelt virksomheds interesse lille, men samlet set har de måske den samme interesse.

Således har vi f.eks. set, at Revisionsinstituttet af 1920 jo i meget høj grad har været nævnt i medierne her på det sidste – det har vi jo alle kunnet læse os til – og det er jo imponerende, at hver gang et medlem af den socialdemokratiske familie må give op, viser det sig, at Revisionsinstituttet af 1920 har været inde i billedet. Nu er forslaget jo ikke kun stillet på grund af Revisionsinstituttet af 1920, men Revisionsinstituttet af 1920 er et meget godt eksempel på den herskende problemstilling.

Lovforslaget er en lille, teknisk og juridisk meget simpel ændring af loven, men er alligevel af største betydning for tiltroen til en reel revision af virksomhederne. Forslaget er rimeligt, forslaget er fornuftigt, og jeg kan ikke se noget sagligt argument mod denne stramning, som kun kan være til fordel for alle. Hvis der er nogen saglige argumenter, synes jeg, vi skal høre dem heroppefra og ikke bare nøjes med en henvisning til, at et flertal i Folketinget tidligere har gjort sådan og sådan. For det er vel ikke sådan, at man stemmer imod forslaget udelukkende for at holde hånden over Revisionsinstituttet af 1920?

Ebbe Lundgaard (RV):

Fremskridtspartiet stillede det samme forslag i december 1992 som ændringsforslag til lovforslag nr. L 11 om et nyt disciplinærsystem for revisorer, og som bekendt forkastede et stort flertal dette ændringsforslag. Men som